

Wat er voor onze Militairen gedaan wordt

Voor de Zieken.

Er zijn denkers, die de stelling verkondigen, dat de oorlog een noodzakelijk verschijnsel is, en zijn zal, in den ontwikkelingsgang der volkeren. Misschien hebben zij, helaas dan, gelijk. Er zijn militante dwepers, die den oorlog verkondigen als een zegen voor een volk....

Wij zouden niet gaarne deze laatste bewering onderschrijven, noch toegeven. Het ontzettende wee, waarbij de materiele vernieling weinig beteekent, is te groot daarvoor, zelfs al aanvaardt men dien weedom als een loutering voor mensch en volk.

Toch, zooals elke bezoeking, elke smart, brengt de oorlog naast al de ellende, iets goeds en grootsch naar voren, dat anders niet tot uiting gekomen zou zijn. Daaronder bovenal: offervaardigheid, hulpbetoon, saamhorigheid. Geven de oorlogvoerende volken geen treffende bewijzen daarvan?

* *

Ons land kent de verschrikking van den oorlog niet. Nog niet. Over ons is slechts de bezoeking gekomen van gewapende waakzaamheid, anders gezegd van mobilisatie onzer weermacht. Tegenover het lot, dat ons deel had kunnen zijn, mogen we vooralsnog dankbaar zijn. Maar toch: de mobilisatie onttrekt duizenden jonge kerels aan hun bestemming, haalt duizenden in de kracht van hun leven uit hun bestaan, hun gezin.

Die bezoeking, al is het dan gelukkig geen oorlog, heeft ook in ons land geleid tot een offervaardigheid, welke

VOOR DE ZIEKE MILITAIREN.

Zij, die zich bezig hielden met het bij elkaar brengen van versnaperingen voor onze zieke militairen. Van links naar rechts: Freule Gevers, de heeren P. Tellegen, G. v. Witzenburg, J. Caron, Freules Gevers

Wie echter wel het meest tegemoetkoming behoeven onder de gemobiliseerden, zijn de zieken. Al zorgt ook de geneeskundige dienst, goed geregeld als zij nu is, in voorbereiding voor de zware taak in geval van oorlog, nog zoo goed voor den zieke, hem ontbreekt veel. Hem ontbreekt in de eerste plaats door zijn gevoel van ziek-zijn, het morele weerstandsvermogen; hem ontbreekt daarin de opvrolijkking, de attentie, die hij thuis zou genoten hebben, zelfs al zou daar de behandeling misschien minder goed geweest zijn; hem ontbreekt de berusting, die hij zou hebben, ware hij ziek of gewond door een grootsche daad.

Het Hoofd-Comité van het Roode Kruis heeft dat begrepen. Het heeft een bureau ingesteld, dat zich reeds vanaf het begin der mobilisatie tot taak stelde versnaperingen bijeen te brengen voor de zieken onder de militairen. Immers, een verrassing voor een zieke in den vorm van vruchtenwijn, van wat verfrissende eau de Cologne, van versterkenden port, van smakelijke cacao, doet meer dan het materiele alleen! Vandaar dat een beroep gedaan werd op de particulieren, een beroep dat gesteund werd door te wijzen op het feit, dat het niet alleen een attentie was tegenover de zieken, doch ook een verstandige daad, omdat door de versnaperingen en versterkende middelen de militairen weer zooveel gauwer geschikt zijn voor den dienst.

Voor al in den beginne mocht het Hoofd-Comité veel steun ondervinden. Een perceel in het Lange Voorhout werd welwillend afgestaan. Jonge dames uit de hogere kringen van den Haag doorkruisten de stad met een sierlijk handwagentje. Telefonische opgaven werden met een auto en met behulp van jongelui afgehaald. En in 't bureau zorgden Jhr. Wichers en Mevr. Wichers met een kleinen staf van dames en heeren voor de distributie onder die garnizoens-hospitalen, welke een aanvraag hadden ingezonden. Dat waren er niet weinig! Want de pakkisten met het Roode Kruis er op kregen spoedig genoeg bekendheid, omdat zij van alles bevatten, wat het, uit den aard der zaak stille en eentonige leven van een militair ziekenhuis verlevendigde. En wat er vanaf de instelling

van het Bureau verzonden is, blijkt wel uit een globale opsomming: circa 600 flesschen wijn, limonade en cognac, 25000 sigaren en sigaretten benevens 2500 pakjes tabak voor de „wandelende patiënten“, vergezeld van pl.m. 800 pijpen, 75 flesschen eau de Cologne, 2500 reepen chocolade en 65 kilo-bussen cacao, 20 K.G. thee, 120 potjes jam, 75 flesschen vruchten-op-water, 30 kilogram zuurtjes.

Ook in andere opzichten voorziet het bureau in aanvragen: meer dan 2000 lakens, 700 sloopen, 1000 hemden, 1800 sokken, enz. werden verstrekt, terwijl schrijfpapier, bij honderden vellen tegelijk, altijd weer een welkome attentie was.

Er zijn menschen, die de meening toegedaan zijn, dat het Roode Kruis al deze artikelen vroeg en verzamelde, om die op te bergen voor het geval er oorlog zou uitbreken, teneinde dan voorraad te hebben. Met andere woorden, dat hun gaven voorloopig hun doel niet bereikten. De bovenstaande opgave weersprekt dat reeds voldoende!

En toch, hoezeer die opgave ook spreekt voor het hulpbetoon van particulieren, er zou nog zoo veel, véél geplaatst kunnen worden. Want vooral in den laatsten tijd is de toevloed zoo sterk verminderd. Er wordt op zooveel gebied om steun gevraagd, zeker, maar een bescheiden attentie tegenover de zieke militairen is toch zeker geen onmogelijkheid. Temeer waar bijna alles gebruikt kan worden en welkom is. Niet alleen artikelen in den geest als boven opgesomd, maar ook en vooral lectuur, gezelschapsspelen, kaart-, schaak-, dominospelen enz. Voor wie zoekt, is er genoeg te vinden dat afleiding geeft. Bij ons bezoek vonden we mevrouw Wichers bezig, de oogenblikken die

VOOR HET GOEDE DOEL.

Freules Gevers in den Haag, die versnaperingen inzamelden.

nog nimmer zóó tot uiting kwam. Het besef, dat zij het zijn, onze soldaten, onze „jongens“, die tenslotte hun leven zullen geven voor ons land, werd duidelijker. De groeiende sympathie van ons niet-militaire volk riep het initiatief wakker en leidde tot daden. Op tal van garnizoensplaatsen verzezen er commissies, die den militairen wilden tegemoet komen met wat afwisseling door ontspanning, met ontwikkeling door cursussen.

VOOR DE HOSPITALEN.

De heeren die zich zeer verdienstelijk maakten voor onze zieke militairen: de heeren van Witzenburg, Caron, Tellegen. In het midden: ingekomen giften voor de hospitalen.

zij vrij had te vullen met wandversiering te maken voor de ziekenzalen. „Een bescheiden werk, doch U weet niet hoe dat opvrolijkt aan die leegte wanden.“

En, waar onze zieke soldaten vooral prijs op stellen is lectuur van couranten en tijdschriften die een beetje „bij“ zijn. Het Centraal Comité Roode Kruis, Lange Voorhout, Den Haag, geeft gaarne alle inlichtingen. V.

EEN AARDIGE ATTENTIE VOOR DE MILITAIRE HOSPITALEN.

Jonkv. Wichers bezig met het maken van wandversiering en verzending van spelen en boeken voor de zieke militairen.

WELKOME ARTIKELEN.

Een kist met versnaperingen, ondergoed, enz., bestemd voor een hospitaal, afgezonden door het Centraal-Bureau van het Roode Kruis. Rechts: Jhr. E. G. Wichers, die de leiding heeft van de zorg voor onze zieke militairen.